

Актуално

За ЕНДЖИОТАТА и ХОРАТА **Защо моята организация е важна за хората?**

Многобройни са гражданските организации в страната ни, които ежегодно и ежедневно помагат на хора, търсят най-добрите решения, развиват нови дейности и програми. Често техните усилия и резултати остават на заден план. Не е достатъчно мисията, дейностите и проектите да са изписани на сайта на организацията ни. В 2020 година е важно да разкажем какво е различното, новото, успешното в работата ни. Да споделим какво сме научили и в какво сме станали по-добри. Тази година трябва да разкажем защо нашата организация е важна за хората!

Фондация Лале и Информационният портал за неправителствените организации в България обявиха за шеста година конкурса за кратък текст на тема „Защо моята организация е важна за хората?“. Конкурсът е отворен за всички граждански организации. Целта ни е да предизвикаме и насърчим колеги от цялата страна да използват човешки език в общуването с хората - тези с и за които работят, дарителите, доброволците, колеги от други организации, медиите, обществото...

Разкажете ни в рамките на най-много една страница как и защо вашата организация е важна за хората. Старайте се да не използвате професионален жаргон, термини и чуждици. Изпратете своя текст на mgeorgieva@tulipfoundation.net до 19 октомври 2020. В писмото си посочете името на автора, организацията и данни за контакт.

Тази година Виктория Блажева, директор управление „Връзки с обществеността и корпоративни комуникации“ на УниКредит Булбанк и Марин Бодаков, поет и преподавател в СУ „Св. Климент Охридски“ ще определят най-добрите есета по традиционните критерии - човешки език на писане; ясно и разбираемо представяне на организацията и значението ѝ за хората; интересен и вълнуващ разказ.

Най-добрите текстове ще получат парична награда и широко публично представяне. Наградите ще бъдат обявени на публична церемония в началото на ноември 2020 година. Текстове, които бяха отличени в предишното издание на конкурса, [можете да видите тук](#).

Конкурс Доброволческа инициатива 2020

Познавате ли доброволци?
Чували ли сте за организации, които работят с доброволци?
Вие самите участвали ли сте в доброволчески инициативи?
А вашите приятели?
Знаете ли какво кара хората да бъдат доброволци?

Ежегодно в България хиляди хора с различно образование, възрасти, интереси в различни населени места, се включват в разнообразни доброволчески инициативи.

Фондация Лале и Националният Алианс за Работа с Доброволци са ангажирани с темата за доброволците и тяхната роля и принос към обществото в България от много години.

В края на миналия месец обявихме ежегодния конкурс за най-ефективни и интересни доброволчески инициативи в България за десети път. За участие са поканени граждански и бизнес организации, читалища, училища, доставчици на социални услуги, културни организации, спортни клубове и доброволчески групи, които през тази година са организирали доброволчески инициативи, без разлика на целта, място и време на реализация, източници на финансиране, брой и възраст на доброволците. Всяка добра инициатива заслужава признание!

Както всяка година, номинираните доброволчески инициативи ще бъдат оценени по резултатите, значението за хората в общността; броя и характеристиките на участниците; значението на инициативата за развитието на екипа на организацията и доброволците; финансовата ефективност. Най-добрите инициативи ще бъдат отличени със сертификат и материална награда във формата на инвестиция в развитието на доброволците и организацията.

Насърчаваме организации и лица да номинират инициативи, като изпратят попълнен [формуляр за представяне](#) до 9 ноември 2020 на mgeorgieva@tulipfoundation.net. Пълният списък на инициативите ще бъде представен на Интернет страниците на Националния алианс за работа с доброволци и Фондация Лале.

Номинирайте Доброволческите инициативи на 2020 година!

Годишна среща на COFACE Европейска мрежа на семействата

В последните дни на септември в Берлин се проведе годишна среща и общо събрание на Европейската мрежа COFACE. Форматът на събитието за първи път бе смесен - част от членовете бяха в залата, други се включиха онлайн.

Работата на участниците беше много оживена и интересна дори в условия на пандемия. Всъщност част от обсъжданията и представянията бяха пряко свързани с работата на организациите в новите условия и нужди на семействата поради КОВИД-19. Избрани бяха нов административен съвет и изпълнително бюро на организацията.

Цял работен ден бе отделен за представяне и обсъждане на инициативата на Европейската комисия **Детска Гаранция**. Участваха представители на Комисията, европейски мрежи, авторите на докладите и др. Предложенията на мрежата ще бъдат формално представени на ЕК.

Призив за действие за промяна в грижите за децата - Международна виртуална конференция на център KEMPE

Международната виртуална конференция Призив за действие за промяна в грижите за децата бе организирана от **Центъра KEMPE** с цел да събере международна общност от практики. Идеята бе във виртуално пространство заедно да преосмислят грижите за децата през мисленето за мобилизиране на деца, семейства и общностни партньорства. Събитието са проведе от 5 до 8 октомври 2020. Работата на участниците от десетки организации и страни бе структурирана по теми в продължение на 70 часа в рамките на 4 дни с цел професионалисти от всички континенти (часови зони) да могат да участват. Програмата включваше десетки панелни дискусии и паралелни представяния, уъркшопи, дискуссионни групи и свободни обсъждания. Общото настроение на представителите на университети, общини, институти, граждански организации, агенции, съдилища беше да се свържем, да слушаме и разбираме, да бъдем в диалог, да подходим с грижа, да посрещнем предизвикателствата и да допринесем с професионален и житейски опит, дори с радикални идеи.

Вярата в семейството променя живота на хората

Фамилна групова конференция

Моделът ФГК се прилага в почти всички страни в Европа. Предлагаме ви история, която споделиха с нас колегите ни от Нидерландия.

Водещият на случая от Отдела за закрила беше разочарован „Плановете, които семействата правят със своите близки, винаги съдържат неща, за които аз не бих се сетил. Затова харесвам модела, а и не присъствам, докато хората правят своя план. Но този път планът съдържа толкова малко задължения, че не знам какво да правя.“ С тези притеснения водещият от Закрила на детето се обърна към нас за консултация. Планът отговаряше на всички условия за безопасност, които той самият беше поставил, и би следвало да бъде одобрен. Стъпка по стъпка разгледахме плана заедно. Всички условия бяха изпълнени: Ако напрежението в къщата се покачи, най-големият син ще отиде при съседите или при приятели в края на улицата. Ако те не са у дома, той има три телефонни номера, на които да се обади. Майката има два номера за спешни случаи и приятелка, при която да отиде. Приятелят на майката повече няма да я посещава, когато децата са у дома. „В плана не е предвидено обучение по резистентност и умения за отказ за майката или терапия за децата“, въздъхна специалистът от ОЗД. „Дадох им много информация за възможностите за професионална помощ и близките смятаха, че такава ще е необходима. Но в плана не се споменава нищо за това. Как може този план да е добър?“

В хода на разговора колегата си даде сметка, че обучението и специализираната помощ са всъщност негова идея и не се отнасят пряко до безопасността на децата. „Все още имам чувството, че тук специално е нужно повече“. За щастие в плана имаше отпращащи елементи, през които можеше да се следи какво се случва с децата и семейството. През първите три месеца трябваше да се прави месечна оценка с участието на всички. „Аз мога да се включа в тези срещи“, успокои се той.

Тази седмица разговаряхме с колегата във връзка с насочване на друг случай за ФГК. И той ни каза: „Спомняте ли си фамилната конференция преди няколко месеца, при която аз бях много разочарован от плана. Е, тя надхвърли всичките ми очаквания. Само защото и майката, и синът имат вариант за реакция, ако нещо се обърка, то нещата спряха да се объркват. Подкрепата на хората около тях, въпреки че става въпрос само за обаждане или отбиване у тях, се оказа не само много важна, но и достатъчна те да се чувстват сигурни. Мога да следя напредъка, без да се налага да настоявам или да давам решения, защото всичко върви много добре. А веднага след конференцията не можех да повярвам, че всичко ще се разреши наистина толкова просто.“